

[Gunner Baunsgaard.]

blev kigget lidt på undervisningssektoren. I øvrigt kan udvalget eller kommissionen måske sammen med lægekredsforeningerne være med til at koordinere tilgangen af yngre læger under hensyn til individuelle og geografiske ønsker. Jeg tror nok, vi skal prøve på at undgå alt for mange sundhedsstyrelsesdiktater. Det er nødvendigt at pege på den stadige stigning i sundhedsudgifterne, ikke mindst på personalekontoen, hvor der har været en vækstrate på 4 pct. om året i de sidste 10 år, mens den totale arbejdsstyrke kun er steget med 1 pct.

Alle er indstillet på at spare, blot det ikke lige rammer deres område. Der skal spares og der kan spares. Både PP I og PP II har vist, at det nu ikke længere er nok at snakke. Der skal også handles, og det er derfor, vi behandler dette forslag til folketingsbeslutning.

I betænkning nr. 664 om det sociale tryk-
hedsstystem blev det påpeget, at det var på
allerhøjeste tid, der skete uddannelse af per-
sonale til alderdoms- og plejehjemmene. Der
var ikke sket nogen udvikling i de sidste 10
år, og man beskæftiger et stort antal ufaglærte.
Det fik man øjnene op for sidst i
1960erne, og forskellige ting blev sat i gang
uden koordination. Uden at forklejnne nogen
af uddannelserne vil jeg gerne nævne, at
beboere på større plejehjem kan blive udsat
for behandling eller pleje af ergoterapeuter,
fysioterapeuter, beskæftigelseshjælpere,
omsorgskonsulenter, omsorgsassistenters,
sygeplejere, sygeplejersker, plejehjemsassis-
tenter, diakoner, læger og ufaglærte. Man
vil heraf kunne forstå, at hverken de ældre
på hjemmene eller i eget hjem kan være
tjent med dette. De bliver forvirrede. Sam-
fundet kan heller ikke være tjent med det.
Jeg tror, det ville være en god gerning, om
vi fik erhvervskartotekerne gået efter og fik
en mængde stillinger fjernet, hvor der er for
mange overlapninger.

Så vil jeg gerne henstille til socialministe-
ren, at han tager en drøftelse med indenrigs-
ministeren og omvendt for at få koordineret
uddannelsen af omsorgsassistenters og pleje-
hjemsassistenter. Disse to uddannelser er
sat i gang efter henholdsvis betænkning nr.
571 og 583. Jeg rejste dette spørgsmål den 8.
marts 1972, nøjagtigt for 2 år siden, og man

kan af svaret i Folketingstidende 1971-72,
sp. 3351-3354, se, at daværende socialmini-
ster fru Eva Gredal gav medhold i, at de to
uddannelser skulle koordineres. Det blev
nævnt, at socialministeren efter en henstil-
ling fra finansudvalget skulle sætte nogle
forhandlinger i gang mellem socialministe-
riet, indenrigsministeriet og undervisnings-
ministeriet. Jeg håber, at disse forhandlin-
ger har fundet sted, og jeg vil gerne spørge,
om man har overvejet, hvad der skal ske
nu, efter at betænkning nr. 670 er lagt frem,
om man kan tænke sig, at der snart kommer
nogle konklusioner, der kan gøres til gen-
stand for drøftelser.

Jeg vil derfor gerne spørge: vil ministeren
foranledige nedsat et hurtigtarbejdende
udvalg, der kan koordinere uddannelse af
omsorgsassistenters og plejehjemsassistenter,
sådan at et forslag eventuelt kan foreligge
allerede i dette år? Jeg mener også, at man
skal tænke på praktikforholdene. Uddannel-
sen af plejehjemsassistenter er i gang en 3-4
steder i landet, bl. a i Brande. Uddannelsen
er efter 3 års forsøgsuddannelse videreført
ved en udvidelse til det dobbelte af det,
kapaciteten kunne bære, og udgiften vil for
indenrigsministeriet falde med en tredjedel
pr. uddannet. Vil ministeren også overveje
dette forhold? De uddannede plejehjemsas-
sistenters efterspurgt; presset på sygehu-
sener sygehjælperuddannelse kan lettes, og
efterspørgslen efter sygeplejersker vil lette.

Det er ganske nødvendigt med en over-
ordnet plan for udviklingen i sundhedssek-
toren og en yderligere udbygning af den
kommunale sundhedstjeneste. Regeringen
bør gå foran. Det drejer sig om millioner af
kroner i besparelser, og det drejer sig om, at
vi får institutionsdillen bragt noget ned. Der
kunne tages flere områder med, men det
kan ske i et kommende udvalgs- eller kom-
missionsarbejde.

Bekymringer gør sig også gældende i
lande uden for vort, siger indenrigsministe-
ren. Ja men det skal ikke afholde os fra at
gå i gang med problemerne herhjemme.
Udvikling og forfinelse, siger indenrigsmini-
steren om sygehusvæsenet. Ja, speciallæger
kan jo føre deres problemer så stærkt frem,
at det kan knibe for de folkevalgte at sige
nej, når det gælder behandlingen af syge
mennesker. Noget er på vej, siger indenrigs-